

De vackra prinsarna

Catrin Ankh

Innehållsförteckning

Snövito	4
Törnrosen	24
Ask-kungen	34

Snövito

En kall vinterdag för länge sedan satt en kung vid ett fönster på ett slott. Kungen satt och sydde, men när han såg att snön började falla, lutade han sig ut genom fönstret för att titta. Då stack han sig på nålen, och tre droppar blod föll ner på marken.

Fönsterbrädan var svart som sot, och de tre röda bloddropparna lyste röda mot den vita snön.

– Åh så vackert, sa kungen. Så vill jag att mitt

barn ska se ut. Svart som sot, vit som snö och röd som blod.

Några veckor senare fick kungen och drottningen ett barn. Det var en pojke, och han var oerhört vacker. Pojkens hy var vit som snö, hans hår var svart som sot och hans läppar alldeles röda. Därför fick den lilla prinsen namnet Snövito.

Men strax efter att Snövito var född, så dog kungen. Då gifte drottningen om sig med en ny kung. Den nya kungen var väldigt vacker, men han var både fåfång och egenkär. Det enda den kungen tänkte på var att ingen annan fick vara vackrare än han. Därför hade kungen en magisk spegel. Spegeln var kungens käraste ägodel, och varje morgon ställde han sig framför spegeln och frågade:

– Spegel, spegel på väggen där, säg vem som

han inte ska dö när han fyller femton år. Men han ska somna, och sova i hundra år.

Tiden gick. Prinsen växte upp till en vacker ung man.

Drottningen och kungen kunde inte glömma den trettonde alvens gåva, så de samlade ihop alla spinnrockar som fanns i hela landet. Sedan brände de upp allihop.

– Nu kan inte prinsen sticka sig på någon slända, sa drottningen.

På prinsens femtonde födelsedag var alla i slottet oroliga. Prinsen fick tårta och fina presenter, men hans föräldrar förmanade honom oroligt.

– Du får inte gå utanför slottet i dag, sa drottningen.

– Men jag kan väl få gå en promenad i parken? frågade prinsen.

– Nej, sa kungen. Du måste vara inne i slottet hela dagen!

Den unga prinsen lovade drottningen och kungen att han skulle göra som de sa.

Sedan gav han sig iväg på en upptäcktsfärd i slottet. Slottet var stort, det fanns många trappor och salar och torn där prinsen aldrig hade varit.

Plötsligt stod prinsen framför en gammal dörr högt uppe i ett torn. Han öppnade nyfiket dörren. Därinne satt en gammal man och spann på en spinnrock.

Prinsen hade aldrig sett en spinnrock förut.

– Vad gör du? frågade han den gamla mannen.

– Jag spinner, sa mannen. Vill du prova?

Prinsen visste ingenting om den trettonde alvens gåva, så han sträckte nyfiket fram handen för att pröva. Han stack sig på sländan, och föll

den fällan. Den goda alven rörde vid råttan med sitt trollspö, och VIPS var hon en stilig kusk med tjocka flätor.

– Så där ja, sa alven igen. Nu, min pojke, kan du gå på balen.

Då började Ask-kungen gråta igen. Alven tittade förvånat på honom. Sedan förstod han.

– Så, så, min pojke, tröstade alven. Jag glömde ju det viktigaste. Inte kan du gå på bal i de där smutsiga gamla trasorna.

Alven rörde vid Ask-kungen med sitt spö. Och VIPS så hade hans gamla smutsiga trasor förvandlats till den vackraste kostym i mörklila sammet. Skjortan var av äkta siden, och slipsen glänste som av ädelstenar. Ask-kungens hår var plötsligt rent och välkammat och skinande blankt. På fötterna hade Ask-kungen det vackraste av allt: Ett par skinande skor av äkta silver.